

Husk Abuela

Dayle Searle
(baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Mexico.

I dag var den første dag, hvor man fejrer *Día de los Muertos*, eller de dødes dag. Det er en særlig tid, hvor man tænker på dem, man elsker, der er døde. Lyan kunne altid lide at høre historierne om sin familie. Det fik hende til at føle, at de var der med hende, selvom hun aldrig havde mødt dem.

Men dette år var anderledes. Lyans bedstemor ville ikke være der for at fejre det med dem. Hun var død for bare nogle få

måneder siden. Denne gang var Abuela en af de familiemedlemmer, de ville huske sammen.

Lyan rakte ud og rørte blidt ved fotoet af Abuela

på *la ofrenda*. Hun og hendes søstre, Megan og Leilani, havde arbejdet hårdt hele ugen på at forberede det. De pyntede omhyggeligt bordet. De satte billeder af deres familie op. Og de placerede også genstande for at huske deres kære på ofrendaen.

Megan lagde en flaske sodavand på bordet.

»Abuela elskede den slags sodavand,« sagde Megan. »Det bør være en del af vores families ofrenda.«

Lyan huskede, at han havde besøgt deres bedstemor og drukket sodavand med hende. Abuela stillede dem spørgsmål

Takket være Jesus Kristus
vil vi alle opstå igen.

og lyttede til deres historier. Det var den perfekte ting til at hjælpe dem til at huske hende. Da Lyan så sodavanden, fik det hende til at ønske at være en god lytter, ligesom Abuela var.

Mamá kom ind i værelset med en tallerken med *pan de muerto*. Lyans søstre løb hen til hende og tiggede om at få et stykke. Det var et sødt brød, som folk over hele Mexico spiste til *Día de Muertos*.

»Vi får nogle senere,« sagde Mamá. »Lige nu bliver den her tallerken stående på ofrendaen ved siden af Abuelas billede.« Hun stillede det på bordet. »Det ser så smukt ud! Nu skal vi bare vente på, at Papá kommer hjem fra arbejde.« Hun og pigerne satte sig i sofaen for at vente.

»Jeg savner Abuela,« sagde Lyan. »Jeg ville ønske, at vi kunne se hende igen lige nu.«

Mamá trak Lyan ind til sig og gav hende et stort knus. »Jeg ved det godt. Jeg savner hende også. Det hjælper mig at vide, at takket være Jesus Kristus vil vi allesammen opstå. Og eftersom vi blev beseglet i templet, vil vi alle en dag være sammen som familie.«

Mamás ord fik Lyan til at føle sig glad indeni. Hun tænkte på at

se Abuela igen og give hende et stort knus.

Døren åbnedes, og Papá kom indenfor. Leilani jublede.

»Papá er hjemme! Det er tid til pan de muerto og varm chokolade!« sagde Megan.

»Og at fortælle historier om Abuela!« sagde Lyan. Hun ville altid savne Abuela, men hun var glad for, at der var ting, hun kunne gøre for at huske hende. Hun vidste, at hun på grund af Jesus Kristus ville se Abuela igen en dag. ●

ILLUSTRATIONER: LIZ BRIZZI

